

NIEPRZYSTAŁY (1) *part praet act*

N pl subst nieprzystął(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) i XVIII w. s.v. przystały.

W funkcji terażniejszej: Który nie przystoi [komu]:

Szereg: »zdrożny a nieprzystawy«: á w tych rzeczach/ ktore fie będą zdály zdrożne/ á nieprzystawę Dworzáninowi/ áby było káždemu wolno przeciw themu mowić. GórnDworz C7.

Cf NIEPRZYSTOJNY

JB